GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe ½ 5 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2½ galbini mon. sunătória.

Anulu XXXIV.

Se prenumera la postele c. r. si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Taxa timbrala a 30 cr. de fiecare publicare.

Nr. 11. **Brasiovu 18 6 Februariu** **1871.**

MONARCHI'A AUSTRO-UNGARICA.

Transilvani'a.

Telegrame.

Bordeaux 15 Febr. Adunarea nationala, dupace se constitui, trecù la verificarea alegeriloru. Protocólele de alegere dela Renulu de susu si de diosu casinuara manifestatiuni de simpathie calduróse. Presiedintele dechiara, cumca in 16 se va constitui regimulu, care va avé misiunea a tractá in numele adunarei generale si alu tierei despre pace séu continuarea resbelului. Poporulu adunatu intempina pe deputati cu vivate pentru republica. Partit'a moderata e precumpanitória.

Garibaldi -si depuse comandatulu, cerundu-si dimisiunea dela regimu si o primi pe langa recunoscienti'a servitialoru facute pentru tiéra si republica. Favre depuse plenipotenti'a regimelui, cerundu alta nóua. Membrii regimelui remanu pana la constituirea altui regimu. Favre cerù vóia dela adunare spre a se reintórce la Parisu pentru continuarea pertractariloru. Adunarea primi regulamentulu camerei din 1848 si 51 celu republicanu.

Londonu 17 Febr. „Times" reportéza, ca conditiunile de pace din partea Prusiei suntu mai pucinu incordate si, de se voru primi, prusianii nu voru mai intra in Parisu. Dela Versailles se reportá, ca fortulu Belfort a capitulatu in 15 Febr. Garnisón'a a esitu libera cu armele si bagagi'a.

Berlinu 17 Febr. Din cans'a neintreruperi armari in sudulu Franciei si conchiamarea classei de etate din an. 1872 la arme numai 5 dile se prelungi armistitiulu. —

Brasiovu 17 Febr. 1871.

Politic'a practica, séu cum merita ea a fi numita din punctulu de vedere alu moralitatii, politic'a siréta, politic'a oportunitatii, politic'a interesseloru séu cameleonica, o definéza unu justu asia: Politic'a practica e unu sacu de prefacatórie ale barbatiloru de statu, e istetime draconica a te folosi de momentele presentelui pentru castigulu viitoriului, e diavolulu impelitiatu, care nu crutia nemica, pana candu pune la mana pe toti si pe tóte, cá se-si scótia castaniele din focu cu degetele altora, e vorba dulce, care ascunde intentiunea la fapt'a dolósa, e cersitoriulu, care ambla a te fura, e mati'a (pisic'a) care orcum si or' din ce inaltime o vei arunca, ea cade totu in pitióre, e carnificele dreptatii si alu adeverului, e celu mai neecsorabilu dusmanu alu sentimentalitatii.

Unu scriitoriu germanu dice: Caracterulu unui barbatu de statu si consecinti'a lucrariloru lui nu sta intr'aceea, cá se remana credintiosu opiniunei de mai nainte si dupace s'au schimbatu timpulu si relatiunile, ci in istetimea de a se folosi de momentu si care scie a se da dupa peru, candu vede réu'a si candu sosesce momentulu, cá cu sacrificia pucine se castige scopuri mari. Unu diurnalistu politicu laudá mai eri pe maghiari, ca su politici fórte practici, ceea ce o dovedira, dela 1861 pana in 1866, candu mergea mereu la dietele convocate, cu tóte, ca nu recunoscea basea formale de dreptu a dietei; dér' deoparte facea presiune asupra Austriei prin alianti'a emigrantiloru loru cu Prusi'a, pe candu de alta parte o strimtorá la restituirea autonomiei tierei si tandem resesira. Intocma se aratara maghiarii politici practici, candu mai eri in delegatiune cu tóta simpathi'a notorica catra Franci'a se dechiarara deodata, cu maioritate mai unanima, pentru a-si asterne relatiuni amicabile cu Germani'a, parasindu politic'a de simpathia, pentru interesele, ce vréu se le castige in Orientu cu ajutoriulu Germaniei etc. Dér' acum, candu ar' mai invinge francesii, si ér' ar' troce in castrele loru, cá se se faca interesanti cá eroi de libertate. — Dupa acésta scriitoriulu deduce, ca, cine vre a face politica practica, trebuie se o faca cu mintea, dér' nu cu anim'a cum o facu celelalte nationalitati parasindu terenulu de actiune.

Acum cu privire la esercitarea politicei practice. „Magy. Ujság" trimite formate de petitiuni prin tóta Ungari'a pentru a culege subscrieri la cuprinsulu petitiunei, prin care, dupa interpelarea lui Irányi, se provóca regimulu a lucra cá Franciei sei midiulocésca pace ecuitabile. S'a uitatu consecinti'a in politica, ca tóta diet'a a primitu de bine asternerea calei la amicitia cu Germani'a, cá si delegatiunile ambe.

E caracteristicu, ca in momentele de facia politicii practici se temu de altii si mai practici. Asta o dice „P. Napló", vorbindu despre urmarile noului min. din Vien'a, ca elu le va amenintia liberalismulu cu caderea lui Beust, si ca reactiunea, care a intratu in actiune, -si va esercita influinti'a si asupra Ungariei, pentruca politic'a cea practica a nemtiloru e acum victori'a séu caderea libertatii si domnirea castelloru singurite (nationalitati?) in monarchia.

Partit'a domnitória din Vien'a a si inceputu ér' cu politic'a practica, speculandu cu mare finetie, cum s'ar poté viri o desbinare catu de lacunósa in sinulu partitei lui Deák, cá imparechinduo se-si venéze scopulu (politicei practice), dice totu „P. Napló".

Astadi noulu ministeriu se considera cá celu mai practicu in politica, ca-ce are plenipotenti'a tuturoru denumiriloru. Se crede, ca apropiarea Rusiei la aliantia cu Austri'a inca nu e departe, dupa ce a departatu Austri'a influinti'a polóna dela politic'a presenta prin denumirea acestui ministeriu, care e unu contratorente resolutu si in contra apropiarei de Prusi'a. (?!)

Acum, dupace dualistii se pronunciara in legislative pentru amicitia cu Pruso-Germani'a, cine va fi acelu politicu si mai practicu, care se dè a scóte castaniele din spudia pentru contratorentele prusianu; cá apoi cei ce s'au dechiaratu so fia scutiti de amenintiari eventuali. — — —

M. Osiorheiu 22 Ian. 1871.

Multu St. Dle Redactoru!

Recercatu de mai multi membri — maghiari — ai reuniunei juridice locale, cá proprietaria fóiei politico-scientifice „Székely hirlap", spre a primi asupra-mi conducerea revistei romane, dér' mai vertosu sentiu-mi patrioticu, insufiandu-mi acéea firma credintia, ca prin infrarea productiuniloru virtutei romane, voiu se contribuiescu — dupa fragedele mele facultati — la indreptarea pareriloru stingace, ce strainii — póte si din necunóscerea relatiuniloru nóstre nationali — le sustieneau mortisiu despre noi, dandule astu-modu — prin deductiune — a scire, ca intr'adeveru suntemu demni de fratietatea si faptic'a egala indreptatire bucinate in principiu totu de atatea ori fara efectu, care altcum nóue — et pe lege, et de jure — ne competu; si ca despotismulu sectelloru heterogene, aroganti'a aristocratica si prerogativele feudali, astadi pentru si facia cu noi suntu numai nescari atribute unilaterali si fictiuni ridicule, cari numai potu perdura: — m'amu resolvatu — pre langa obligamentu de recompensa din partea susunatinsei reuniuni — a luá parte la colaborarea aceiasi fóie, respective a sustiené revist'a romana intr'ens'a, contribuindu totuodata — amesuratu conditiunei fóiei — si la analitic'a aplicarei legiloru sustatatórie, ceea ce — de voiu fi favoritu — cu complacere o se reproducu si in „Gazet'a Transilvaniei" *).

Dér' inse, la intreprinderea acest'a, dupa parerea mea — cá iniciativa — pentru toti patriotii intr'asemenea ponderósa si de mare interesu, amu trebuintí'a neevitavera, de anumite foi romane conscientióse construite, precum e si aceeasi prin stimatu dvóstra redigeata; deci via sperantia me intrescé, ca, prin acesta tramitiendu-ve anticipative Nrii fóiei nóstre pana in presente emanati su 1 - 8 incl. aclusi, — precum alti sp. dni redactori, intocma si ón. dvóstra — considerandu scopulu intreprinderei mele — nu veti pregetá — in schimbu — a me subventioná cu meduosulu organu „Gazet'a Transilvaniei" adresandu-ve ori subscrisului — in loco, — ori respectivei redactiuni.

Totuodata, pentru de a fi — prin sucurgerea materialului — la casuri coincidente sprijinitu si din partea on. publicu romanu, me rogu a-mi introduce acést'a modesta-mi recuisitiune si in colónele ilustrei dvóstre fóiei („Gaz. Trans.").

Incredintiatu despre recunoscut'a bunavointia, sum cu devotamentu alu sp. dvóstre stimatoriu

Ioane Gor'a m/p.,
concepistu de adv.

Principiulu conducatoriu!

Nu reflectamu alta la provocarea de susu, decatu, ca pe arapu, de l'ai spela catu de multu, albu nu lu vei face; nu intielegemu aici pe natiunea soculésca, care cá democrata inca are lupte neplacute cu partit'a insielatória, ci intielegemu pe politicii cei, cari se nutresc singuru numai cu siretie, tiesendu intrige si confugundu chiaru si la corumperea moralitatii in popóra, inhatiandule si iritandule intre olalta — cu scopu de a le castiga in servitiulu siretiei loru — cá se se persecute intre sine chiaru si atunci, candu traiescu in convincorea, ca au a lupta in contra unui si aceluiasi inimicu, alu libertatii si prosperitatii comune, ma si alu vietiei nationale politice comune, fara de recunóscerea careia in Transilvani'a nu va cresce érb'a infratirei si a concordiei nici odata. Din acestu punctu de vedere si de purcedere, spre scopulu de a trage diosu peliti'a de pe ochii orbiloru — celoru de o sórte cu noi, — cari mergu mereu ca'ra grópa ecsistintiei vietiei comune, aici in insul'a acésta espusa de tóte laturile écsundarei torenteloru furióse, din partene ve apromitemu totu concursulu si sprijinulu, cu tóte, ca suntemu de **tare credintia,** ca romanii din Austro-Ungari'a nu voru poté prospera permanentu in viéti'a loru nationale politica si in perfect'a egalitate de dreptu, pana candu nu se voru asiedia statornicu pe pitiórele sale, pana candu provedienduse celu pucinu cu o singura cununa de totu feliulu de institute in limb'a sa, nu voru fi in stare se faca concurintia secularioru sireti intru tóte, ma chiaru si in sireti'a loru politica: pana candu orce denariu, munca si sacrificiu alu romanului nu va inceta a ingrasia numai cerbici'a antagoniloru seculari, candu te chiama sub protecstu de interesu comunu la sacrificia, pentrucá la resultatulu loru, la beneficia se te eschida cá pe

*) Voru fi bine venite. — R.

unu cersitoriu molestosu, cu tóte, ca ceri din ceea ce ai datu in mân'a cea sparta.

Deci se predicamu si se convincemu inainte de tóte pe romanu, ca numai atunci va poté deveni respectatu de alte limbe, candu le va impune cu unirea poteriloru intre sine la orce intreprinderi inaintatórie de cultur'a nationale romana; candu credintiosi devisei: **„Ajutati romane, ca numai asia -ti va ajuta si Ddieu“**, vomu da loru si lumei dovada, ca amu devenitu la consciinti'a de sene, care e, candu unu poporu se póte entusiasma la orce intreprindere nationale, fara de care remane pe strata si cersitoriu la usiele strainului si in patrimoniulu seu!; candu vomu emula (candu ne vomu intrece unii pe altii) nu in luxu vanitosu si pismatarii, cu care ingrasiamu alinii, ci intrecundune unii pe altii a face bine, a sacrifica dela osu, pentru cá se ne potemu provedé mai antaiu cu tóte institutele cele de lipsa unui poporu cu aspiratiuni civilisatórie; si atunci de sene se voru domestici toti antagonii nostri si politici si eclesiastici; altfeliu nici odata. In asta directiune se ne consumamu mai inainte tóte poterile nóstre, ca-ce orce resultatu seceratu va fi numai alu nostru si modicum modico additum magnum quid efficit. Pentru natiune tóte, ér' pentru amicii ei recastigandi, principiulu conducatoriu se ne fia: **numai pretiulu concordiei la lupt'a in pericululu comunu.** — Sic itur ad astra! —

d.

Multu on. Dle Redactoru!

Amu ajunsu la atat'a consciintia de noi, se ne adoperamu a inventá, scrulá, marcá si aplicá feliurite idee, media etc. spre a ne smulge odata din statulu, in care stagnamu, a ne aventá pre incetulu, treptatu si redicatu pre acelu terenu alu civilisatiunei, care lu pretende demnitatea nationala.

Scimu si acea, ca natiunea fara cultura nationale intelectuala, carea conditionéza buna starea ei materiala, in casulu celu mai favoritoriu, déca nu se va perde din seriea poporaloru, va fi totudéun'a cód'a loru. Va fi in veci instrumentu de sinucidere contra consciintiei si demnitatiei sale. De acea:

Considerandu starea nóstra escoptionala in tóte punctele de vedere, in carea ne au aruncatu inualt'a *jurisprudentia* a stapaniloru situatiunei;

Considerandu starea materiala a celui de antaiu faptoru vitalu si datoriu de tonu in cultur'a nationala — scól'a —;

Considerandu dechiaratiunea solemna a autoritatiloru nóstre supreme scolastice pronunciata paremise in 1868 in faci'a domniloru dilei pre langa sustienerea scóleloru confesionale, cari respingu dela sene legalmente orice pasu activu de dreptu straneu, afara de inspectiunea de statu;

Considerandu, ca cele 5% eruate si ecsecutate de pre pelea nóstra, se aplica pentru scopulu altor'a, nu alu nostru;

Considerandu, ca insasi legea scol. ministeriale salutaria in genere, admite atata generalitate in sene, pre catu au fostu de generali si principiele, cari au produs'o, prin urmare nu prea recomendabila in aplicatiuni particulari facia cu scólele nóstre poporale atatu de distruse; adaugundu si acea, ca dintr'odata e imposibilu a obtiené concurenti'a scólele nóstre confesionali, eschise de subventiunea statului, cu scólele comune;

Considerandu urgisitulu si afurisitulu scopu celu venéza respectiv'a lege;

Considerandu eclatantulu efeptu alu natiuniloru progresate prin natur'a astoru feliu de recugetari proprie la institutiuni filantropice;

Considerandu, ca ranele nóstre in respectulu culturei se voru vindecá radicalu in scurtu prin inaltele dispositiuni fundamentali scolarie de catra *tienendulu congresulu metropolitanu* cá foru supremu competente si legalu in cestiunea scolaria, ma, considerandu la legionulu nostru de ecsigintie, posibilu a se delaturá numai prin scól'a bineorganisata;

Considerandu, ca cu idea de reuniuni pre spinosulu terenu scolasticu séu nu ne-amu familiarisatu toti; séu la casu de asia, suntemu puciuu capabili de realisarea ei, de nu, se totu incalpamu impregiurarile, se le timbramu de critice si nefavoritórie, ce a mai aserá ar' fi neoportunu, ma chiaru lucru bizaru;

Considerandu mai departe zelulu, ce se manifestéza séu a inceputu a se manifestá si ventilá in foile publice de catra — in esceptiune — unii barbati devotati inveliamentului poporalu, cá caus'a nationala s. a. m.: voliu a reveni cu permisiunea dtale Dle Redactoru asupra unoru sorgenti de amelioratiune in cestiunea scóleloru nóstre popórale confesionali. Sorgentii voru fire: Frecuentare regulata cu aplicatiuni puniarie; infiintiare de fonduri scolastice comunale si parochiali si districtuali séu protopopesci.

Premitu din capulu locului, ca nu amu pretensiunea a fi urmaritu nici in generalu nici in specialu relativu la obiectulu, de care me ocupu, dér' nu mi e permisu incatu e posibile a renuncia pretensiunea, ma chiaru, de obligatiunea si datoriti'a ce o amu, cá filiu alu natiunei si cá instructore, a nu contribui dupa poteri, a nu sulevá si discutá cestiuni de interesu comunu eficace.

Dupa acest'a inducere te rogu Dle Redactoru impreuna a primi spre publicare in colónele veteranei „Gazete“ urmatóriele proiecte:

Proiectu

pentru imbunatatirea starei instructive si materiale a scóleloru poporale apartienutórie protopopiatului gr. cat. . . . . .

SECTIUNEA I.

Frecuentarea scólei.

§ 1. Fiacare parente, tutoru ori stapanu e indatoratu a-si tramite pruncii la scól'a poporala dela etatea de 6—12 ani inclusive, si dela 12—15 ani (art. 38 1868 § 1).

§ 2. Se dispenséza pruncii intre anii obligamentului, candu suferu de defepte naturali si intelectuali.

Dispensarea pretende a fi comprobata si legitimata din partea medicului séu pentru totudéun'a séu temporariu (§ 117 leg. scol.).

§ 3. Parentii, tutorii ori stapanii, cari nu voru corespunde § 1 adica, cari nu si voru tramite pruncii la scóla, se voru pedepsí (leg. scol. § 4).

a) Cu mulcta de 50 cr. v. a. antania óra.
b) Cu mulcta indoita ad. cu 1 fl. v. a.
c) Cu mulcta de 3 fl. v. a.
d) Cu „ „ 4 fl. v. a.

§ 4. Pedepsele cuprinse in §-lu precedente se intreprindu si ecsecutu de senat. scol. comunale insocitu de politia s. oficiulu comunalu, ér' la casu contrariu, se va cere intrevenirea deregatorii politice civile.

§ 5. Déca se dau parenti, tutori ori stapani, cari nu cedéza necesitatii a-si educá pruncii loru, senatulu scol. com. are se i convóce inainte spre remustrare *rigorósa* in dóue Dumineci dupa olalta, spunendule, ca comitu celu mai mare abusu de dreptulu loru, nu suntu parenti aderarati, nu capi de familia, nu creatori de ómeni, ci prostituati, criminali catra natiune, omenire si intréga societatea omenésca.

§ 6. Candu din nefericire mulctele indicate in § 3 si rigorositatea remustrariloru § 5 n'ar fi suficiente, senat. scol. com. va dispune, cá pruncii celoru ignoranti se se conduca la scól'a de unu agente alu politiei s. oficiulu comunale.

Parentii, tutorii ori stapanii in intielegere cu deregatori'a comunala se se condamne:

a) La mulcta pronunciata de acelasi sen. in proportiune cu averea loru.

b) Candu ar' fi fara midiuloce a platí se se condamne la inchisóre 24 óre, séu constringa la munca in profitulu comunei ori scólei.

c) Se se eschida dela administratiunea séu participarea beneficieloru comunale politice.

d) In urma se li se interdica indeplinirea vreunei functiuni eclesiastice.

§ 7. Déca punitiunile si remustrarile § 3, 5, 6 voru remané fara efeptu, senat. scol. com. va relatá senat. scol. districtualu, si voru starui impreuna cu deregatori'a politica pentru un'a curatela particulara, carea se ingrigésca de educatiunea pruncilloru pe contulu averei celoru ignoranti (§ 4 leg. scol.). — (Va urmá.)

Dela diet'a Ungariei.

Mare mahnire si indignatiune a produsu intre celelalte nationalitati ale Ungariei la romani convincerea din rubricele bugetului pentru comerciu, industria si mai cu séma economia de campu. Se lasamu institutulu montanisticu si de forstieria din Schemnitz, si colu de economia mai inalta din Altenburg, pentru care din urma se puse in bugetu sum'a 52.900 fl., si in sied. din 7 s'au si votatu, ca acolo se propunu sciintiele si nemtiesce si ungaresce, nu inse si romanesce, dér' apoi pentru maghiari se mai sustienu inca asemeni institute si la Keszthely cu 34.700, la Debrecinu cu 41.200 fl. si acum in Transilvani'a la Colosmonosturu cu 44.500 fl. pe anu, tóte totu numai pentru maghiari, in limb'a loru numai, pe candu se astépta, cá dela aceste institute agronomice, economice, se nu se eschida unici o natiune, cari contribuiescu cu sudórea sa la venitulu statului, de unde se sustienu, si totusi romanulu si celu plugariu e eschisu, pentruca limb'a lui nu se afla nici intr'unulu cá limba propunetória, si in limba straina elu nu e in stare a intielege si a se folosi nici de aceste institute chiaru intru nimica, pentruca limb'a ungurésca la fii plugariloru nu e limba intielésa, si candu vreunu plugariu romanu ar' vre se invetiè agronomi'a, trebuie se despereze a se si resolva, ca-ce mai antaiu ar' trebui se invetia limb'a ungurésca celu pucinu 5—6 ani, cá se póta cera intielege propunerile in scól'a agronomica-economica, de care folosinduse se-si póta lucra mai cu succesu pamentulu, cá se aiba de unde contribui la tesaurulu statului. Asia se scarbesce romanulu pana in sufletu, ca dela vladira pana la opinca e asemene amenintiatu a remané séu in totala ignorantia cá **vit'a**, séu a se desnationalisa de sil'a legiloru maghiare! Atata indiscretia facia cu nationalitatile va striga resplatire in cer si apoi acésta chiaru si in Transilvani'a, unde maioritatea locuitoriloru e romana! — Totu asia e si cu scól'a agronomica din Hradek, cu institutulu de crescerea vieriloru din Dioszeg, si de crescerea cailoru, pentru care se votara 2,310.000, fara cá romanulu se se póte folosi de ele cu usiurintia egale. —

Uniunea. In siedinti'a din 8, dupa ce se primira rubric'a postale cu 4,017.790 si cea telegrafica cu 1.411.000 spese si 1,112.000 fl. venitu, une rubrice mai mici si estraordinariulu la acestu ministeriu, veni inainte si uniunea Transilvaniei cá Pilatu in credeu: Antalfi cerú adica a se face telegrafu dela Ciucu la Gyergyó-Szt.-Miklos; Berzenczey si L. Pap facura imputari, ca Transilvani'a se tractéza prea masteru, camer'a se faca cova si pentru ea, ca altfeliu ómenii voru incepe a-si musca budiele, pentruca au primitu **uniunea**, si voru lucra, cá se se resfaca.

L. Csernátoni róga pe ardelenii (maghiari numai) cá se nu vina inainte totu cu uniunea, si cu cartiri, de tractari mastere pentru Transilvani'a, ca-ce lucra numai pe man'a micei (!) partite, care se stanjinesce in contra unjunei. Propunerea lui Antalfi totu cadiú, si incepe a se diori de dina. — Apoi incepú desb. gen. despre buget. min. de justitia, cu ord. 3,875.300 fl.

Apropos inse cu **„uniunea“!** In Dev'a se adunase in 4 Febr. sub presied. comitelui s. Lad. Barcsai comit. comitatului, cá se se intieléga despre numerulu judecatorieloru si se remonstre in contra despartirei cercuriloru Almás si Gyógy dela comitatu. Chiaru si partisanii regimelui cartira, ca „Transilvania“, cu tóta **uniunea**, se tractéza masteru, aruncanduise numai cate o coja lei colé, ma se maltratéza, mai adaugundu: óca e uniune si rusinea rusineloru, ca pe candu in Ungari'a are unu presied. jud. 1600—2000 fl., in Transilvani'a are numai o 1000 si asesorii 7—800, ér' in Ungari'a 1400—1600, ca-ce jurisprudenti'a e totu una si ici si colo, frigulu e totu atatu de mare, cum se se justifice acésta tractare neegala? Acésta o citimu in „H. Ztg.“ si o adaugemu alci, cá documentu unionisticu. — Dér' inca unu apropos! In Clusiu studiosii vrura a serba unu „balu unionisticu“. Hegedüs, fetioru alu unui popa reformatu, dice in adunarea de preintielegere, cá se se decida, ca aici nu suntu grafi, baroni etc., ci numai frati egali. Fetiorulu cont. Francisciu Béldi ei respunse: N'amu venitu se fraternisamu, ci se ronduimu balulu. Si propunerea lui H. de uniune se scobori la jadu. Timpulu face, si elu resface prin ómenii statornici. — —

Adunarea deputatiloru

Romaniei libere, siedinti'a de Vineri, **30** Ianuariu 1871.

Tribunele camerei gemu de unu imensu si im-

bulditu numeru de auditori; multi stau prin carte si pe la intrari.

Deputatii se consulta in siedintia secreta in anticamer'a salei de siedintie publice, pana la or'a un'a $1/2$ dupa amédi, candu siedinti'a se deschide, sub presiedinti'a dlui G. Costaforu presiedinte. Presenti 109 dni deputati. Dupa comunicate:

D. Cogalniceanu observa, ca au a se discuta grave cestiuni si representantii capitalei ar' trebui se fia representanti in numeru.

La ordinea dilei fiindu interpelarea dlui N. Blaremberg, i se da cuventulu.

D. N. Blaremberg: Ceea ce me aduce la acésta tribuna, nu este increderea in fortiele mele, ci numai importanti'a escepționale a cestiunei ce-mi propriu a tractá si solemnitatea ocasiunei.

Redicu glasulu astadi ca se indeplinescu, o detória imperiósa, o detória austera si ingrata si acést'a fara a-mi face cea mai mica ilusione asupra respunderei, neajunsuriloru si primejdieloru ce o insociescu fatalu, si pe care declaru, ca le primescu mai din nainte, si fara a cere de a le imparti cu nimeni.

O facu fara ilusiuni dér' si fara slabitiune?

Voi se intrebu pe d. primu ministru si presiedinte alu consiliului, cum n'a desmintitu inca pana acum prin vocea „Monitoriului“ o scrisóre iscalita Carolu, si care face in acestu momentu giurulu presei, scrisóre, care nu este decatu pe de o parte unu recusitoriu in regula in contra natiunei si a pactului fundamentalu, ér' pe de alt'a unu programu din cele mai alarmate, si care dupa mine nu póte se fia decatu apocrifa.

Ea e apocrifa, pentruca nu e un'a macaru din assertiunile ce contiene, in contra careia faptele se nu proteste cu energia.

Ea e apocrifa, pentruca nu acel'a, care a declaratu atingundu pentru prim'a óra pamentulu nostru, ca din acelu momentu a devenitu **romanu**, ar' putea, dupa ce a tienutu in mani cinci ani destinele acestei tieri, dupa ce a impartitu cinci ani buna si réu'a ei fortuna, se ne dica, ca unu puternicu magnetu lu atrage spre o alta patria, ca acelu magnetu **n'a** incetatu unu singuru minutu de asi essercitá influinti'a sa.

Ea este apocrifa, pentruca nu acel'a, carnia i amu oferitu splendórea unui tronu, ilustratu de atati principi eroi, de atati principi virtuosi, si animele a cinci milióne de romani, ar' puté se ne tacseze de ingrati, si acést'a atunci pe candu póte n'a avutu inca ocasiunea a ne dá in schimbu. . . .

D. presiedinte alu consiliului, asiu rugá pe onor. oratore se se tiena in terminii constitutiunei. Domnitoriulu a datu tierei persón'a sa, viitoriulu seu, totu ce putea dá mai multu.

Voci: Respectati cuventulu oratorului.

D. Eugeniu Ghica: La plus bellejeune fille ne peut donner que ce qu'elle a.

Presiedintele adunarei: Amu tóta speranti'a in sentimentele de iubire si de patria ale dlui Blaremberg si sperú, ca dsa se va tiené in convenintiele constitutionale.

D. N. Blaremberg: Primescu, dle presiedinte, se fiu consuratu déca s'ar dovedi pana in sfersitu, ca amu esitu din marginile cuviintieloru parlamentarie, pana atunci inse ceru se nu fiu intreruptu. Discusiunea dicu unii nu e constitutionale, dér' óre faptulu elu insusi ce discutamu este elu constitutionalu? Nu vedu érasi ce este asia de criminalu in afirmatiunea mea, ca ocasiunea de a ne dá ceva in schimbulu coróneï ce i amu oferitu a lipsitu inca principelui Carolu. Asi fi pututu dice acést'a fara a lipsi de respectu insusi unui Napoleon I. séu unui Fridericu celu mare; ca-ci si geniulu are nevoie de ocasiuni spre a se produce. Nu potu dér' presupune acestoru interruptiuni altu scopu decatu acel'a de a me deconcertá.

Din norocire suntu obicinuitu cu ele si n'amu a me teme, ca ele me voru face a perde sirulu ideiloru ce -mi propui a esprime.

Candu amu luatu asupra mea sarcin'a de a tractá acésta cestiune, scieamu, o mai repetu, ca indeplinescu o detória ingrata si ca acum asupra mea o respundere, pe care nu -mi va fi datu a o imparti cu altii. Nu ceru dér' nici simpathii, nici adesiuni, totu ce ceru este se se respecte in persón'a mea libertatea cuventului, pe care eu o voi apará-o totudéun'a in persón'a chiaru a adversariloru mei cei mai declarati.

Diceamu, ca acésta scrisóre e apocrifa. Ea e apocrifa; ca-ci intra in domeniulu imposibilitatiloru morale; ca-ci a i dá crediamentu este a pune in indoiéla insusi fagaduelele, insusi juramentele cele mai solemne.

Ea este apocrifa, pentruca déca nu este semnalulu séu preludiulu unei abdicatiuni apropiate, ea este culmea nedibaciei; ca-ci nu face decatu a sguduí credinti'a in durat'a starei actuale de lucruri si a infacisiá ca unu ce cu totulu precariu aceia ce noi amu voitu stabilu.

Parasirea érasi a tierei in impregiurarile critice de astadi si facia cu evenimentele grave ce se desfasiura in sfara, ar' fi, si potu dice acést'a fara sfiéla, — ca-ci faptulu, suntu incredintiatu, nu se va produce nici odata — ar' fi dicu unu actu de desertiune, unu actu de inalta tradare.

In Anglí'a, in acea tiéra ce ar' trebui se ne slugésca de modelu in materie de constitutionalismu, este o acsioma in dreptulu publicu, ca regele nu póte abdicá unilateralu, adica fara consimtiementulu parlamentului. Deja reuvoitorii insinuiescu, ca in cugetarea si in consiliele unoru puteri, tiér'a nóstra ar' fi destinata se faca obiectulu unui tergu, si ca numai pentru ca acestu tergu se nu se faca suptu firm'a Hohenzollern s'ar fi hotaritu acésta abdicatiune; pe candu noi amu fi fostu din contra in drepta a spera, ca acelu nume va fi pentru Romani'a in timpii turburati de astadi aceia ce este in timpu de resbelu pavilonulu, care acopera marf'a si o pune la adapostulu atacuriloru corsariloru ce ar' lacomi la dens'a.

Acésta scrisóre este apocrifa, pentruca nu acel'a, care -si botéza pana si copii in legea nóstra, care consimte intr'unu cuventu la celu mai mare sacrificiu ce unu parinte póte face interesului publicu, ar' puté hrani asemenea cugetari, si nu in virtejulu jocului si la sunetele magice si electrisatóre ale musicei, unu domnu -si ia diu'a buna dela unu poporu.

A intreprinde fundarea unei dinastii si regenerarea unei natiuni, marirea si fericirea ei, acést'a presupune o cugetare si o vointia mai presusu de comuna.

A luá asupr'a sa o asemenea sarcina si a se descuragiá dela inceputu, a se descuragiá, facia cu cea d'antaiu contrarietate, este a se pune in rondulu unoru ambitiosi vulgari, si acést'a suntemu bine incredintiati, nu va fi casulu Domnitoriului nostru. A face lucruri usióre nu este érasi midiuloculu de a se ilustrá.

Unu principe ce are consciinti'a misiunei sale, o cugetare si o anima mai inalta, chiaru candu vede tóte silintiele sale tradate, chiaru candu a ajunsu a perde si ilusiuni si sperantie, chiaru candu a desiertatu cup'a de amaratiuni pana la drojdii,— ceea ce nu póte fi nici odata casulu cu unu poporu blandu ca romanii, — totusi mai bine decatu a desertá rusinósu prefera se móra ca Macsimilianu la postulu seu si atunci in lipsa de altu ceva legatéza o pagina gloriósa istoriei (aplause, ilaritate).

Observu cu intristare, ca déca pentru unii acésta cestiune este o ocasiune de asi face detorí'a catra tiéra, pentru altii ea este o ocasiune de a face reclame la adres'a palatului (aplause).

D. Al. Sturza: La mine v'ati adresatu?

D. N. Blaremberg: Me adresezu la cei ce me intrerupu cu murmure si risuri, si déca sunteti dintre acesti'a lucrulu ve privesce.

D. Al. Sturza: Afara din camera ve voiu respunde (sgomótu).

Voci: Aici se se respundia, in faci'a natiunei, ér' nu din dosu.

D. N. Blaremberg: Ori unde veti poftí dle Sturza.

D. presiedinte: Dloru, ve rogu se fiti pacienti si se faceti tacere.

D. N. Blaremberg: A domni, a guverná este pentru unu spiritu ceva mai inaltu, pentru o anima bine pusa, a imolá propri'a sa fericire fericirei generale, este a nu mai trai decatu pentru poporulu seu, este a face abnegatiune complecta de sine, intr'unu cuventu a nu -si mai apartiene.

Regalitatea, a disu unu oratoriu cunoscutu, nu este unu cortu intinsu pentru somnu; si unu altu cugetatoriu a adaugatu, ca a domni este a avé respundere de sufiete.

Dér' déca o sarcina este lesne, si mai alesu scutita de grigi si de primejdii, este acea de domnu constitutionale. Aici insusi inactiunea este in tesa generale singurulu pretiu alu iresponsabilitatiei si inviolabilitatii celei mai absolute pana si a afectiunei numerului celui mai mare. Catu pentru pretins'a nóstra seracia morale, catu pentru lips'a de virtuti civice, in reportu cu alte popóre, modulu, cu care ne-amu strecuratu, in cursu de secule, din dificultati ce au amportatu alte popóre, dovedesce in destulu, déca in Romani'a au fostu vreodata disete de animi si de inteligentia (aplause).

Vomu avé preste pucinu ocasiunea de a dovedi, si acést'a intr'unu modu stralucitoriu, déca si din punctulu de vedere alu moralitatei, tierile ce si se oferu de modelu suntu multu mai inainte de catu noi.

Catu pentru inguvernabilitatea nóstra, este, celu pucinu pana eri, numai inversulu, inversulu singuru, care este adeveratu. Si care este in cele din urma progresulu, la care tiér'a s'a refusatu in acesti cinci ani, la care se face alusiune? Asia dér', chiaru déca mi s'ar dovedí, — ceea ce nu potu admite — ca acea scrisóre ar' fi autentica, eu chiaru atunci voiu persistá a dice, ca ea a fostu smulsa domnitoriului, ca domnitoriulu in acelu momentu a fostu circuvenitu si oprimatu, ca ea nu esprima nici cugetarile nici simtiementele acestuia.

Ca-ci nu trebuie se se uite, ca déca suntemu atasiati la domnitoriu si dinasti'a sa, este numai in conditiunile din adresa; ca, déca tienemu la domnitoriu si la dinasti'a sa, este inse ceva, la care tienemu si mai multu, la care tienemu mai presusu de tóte, este **nationalitatea, demnitatea si libertatea nóstra** (aplause) si n'ar puté fi o mai mare nedibacie, o mai mare crima decatu a ne pune, in impregiurarile de facia, in durerósa alternativa de a alege intre aceste lucruri, de a ne dovedí, ca ele au devenitu incompatibile (aplause).

Déca ceva este nou si déca ceva este vechiu, apoi nóua este dinasti'a si vechia Romani'a, si aspiratiunile ei vechi de 15 séu 17 secule! . . . (aplause). Nu este érasi libertatea, care este o importatiune straina si unu bunu octroiatu.

In sfersitu me resumu si dicu:

Déca, prin imposibiliu, acésta scrisóre ar' fi adeverata; déca ea ar' tradá cugetari ascunse in contra libertatiloru consantite si jurate, atunci declaru susu si tare, ca me inscriu, inca dupa acum, in falsiu in contra ori carei atingeri ce li s'ar aduce! Mai multu: juru a nu me supune nici odata, dér' nici odata! aceloru legi! . . . (aplause).

Domniloru, mai inainte de a parasi acésta tribuna, si spre a-mi indeplini pana in capetu detorí'a, se-mi permiteti a ve dá citire unei motiuni, in care amu formulatu conclusiunile mele, de si marturescu cu franchetia, ca motiunea mea risca póte a nu intrunì nici cele cinci subsemnaturi regulamentare:

„Propunu cá camer'a se declare, ca nu póte considerá acea scrisóre decatu cá apocrifa si ca, protestandu din nou de atasiamentulu seu inalteribilu la constitutiunea ce ne-amu datu, in deplin'a nóstra autonomia, trece la ordinea dilei.

(Semnati) Blaremberg, A. Arioiu, T. Dobrescu, Sihleanu, Caramaliu, Eug. Ghica.“

D. Ionu Ghica, primu ministru si ministru de interne, declara, déca camer'a s'ar sui la diapasonulu (acordulu) dlui Blaremberg, dloru n'ar avé decatu se parasésca sal'a de siedintia.

Amu cititu si noi acea epistola publicata de mai multe diuarie.

Ea pare scrisa intr'unu momentu de aduncea mahnire, precum se intempla flacaruia candu, cugetandu la tiér'a lui, atatu de bine insastrata de Dumnedieu, crede, ca lucramu prea incetu spre a i dá tóta splendórea, la care doresce se o védia catu mai **curendu** ajunsa.

Incungiurandu cu totii tronulu cu iubirea si respectulu nostru, intarindune pe calea constitutionala in patriotismulu nostru, prin concordia si infratire, vomu face se renasca in tóte animele credinti'a in viitoriulu celu mai mare si fericitu alu Romaniei.

Avemu convictiunea, ca astfeliu vomu vedé ori ce descuragiare si mahnire schimbandune in incredere si sperantia.

Astadi avemu tóte cuvintele a crede, ca idei, care ar' puté se ne puie in neliniste, nu mai ecsista.

D. Aristide Pascalu aréta, ca de candu a cititu scrisóri'a, nimicu nu l'a autorisatu a crede, ca e apocrifa.

Domnitoriulu n'a negat'o.

Epistol'a nu pare a fi scrisa fara voi'a Domnitoriului: ea a fostu menita chiaru se fia data publicitatii. Ca romanu a fostu mai satisfacutu se o védia publicata, decatu ca ea se fia tienuta ascunsu, ca-ci e bine ca natiunea si suveranulu se-si cunósca simtiementele, si scrisóri'a ne-a pusu in positiune se cunóscemu ce e in anim'a Domnitoriului.

A ajunsu se fia in traditiunile nóstre, se scimu ce cugeta domnulu.

Dupa mai multe secule de suferintie, romanii in 1866 voira se-si dé o organisatiune nationale si pusera pe Carolu de Hohenzollern in capulu tierei. Candu elu primi acésta misiune, toti credeau, ca va fi pentru noi unu Bernadotu: dovada e conduit'a

Marei Sale in ultimele dile ale resbelului, candu impreuna cu romanii, simpathisa cu Franci'a.

Indata esi acea epistola: o discuragiare.

Ministeriulu e constitutionale.

Care dér' e caus'a ce a inspiratu acele idei?

Ce mana sacrilega a adusu ruperea intre trecutu si presente?

O mana straina?

Nu, ca-ci — ori catu de puternica — ea n'ar fi pututu face acést'a.

Man'a impia este o mana din intru. Guvernele trecute, impuindose la putere contra natiunei, au adusu impedecarea prosperarei, au aratatu Domnitoriului, ca natiunea nu e primitória de progresu si libertate, si acést'a a facutu pe Domnitoriu se créda cele ce spune prin epistola, ca adica romanii suntu incapabili a se guverná de sine, si nu se lasa a se guverná nici de altii.

Dsa propune o motiune ca adunarea, esprimandu incredere in mantienerea constitutiunei, trece la ordinea dilei.

D. generalu Florescu constata, ca faptulu e fórte nenorocitu; inse cestiunea e asia de grava, incatu modulu de a o tractá face a se aduce consecintie si mai grave asupra tierei.

D. N. Blaremberg a comparatu pe M. Sa cu Macsimilianu. Acésta idea a fostu nenorocita. Romanii nu suntu capabili a face ce s'a facutu cu Macsimilianu. (sgomote).

D. Florescu termina, aratandu, ca este demnu ca unu suveranu se móra in fruntea tierei pentru apararea ei, dér' nu ca Macsimilianu. . .

D. Eug. Ghica: O mai credeti adi, die generalu? Si eu amu crediut'o, dér' adi nu mai credu (sgomote).

D. primu ministru: Tóta camer'a a protestatu in contra acestoru vorbe.

D. Florescu termina, propunendu ca se se termine mai iute discusiunea.

Se citesce propunerea dlui Nic. Blaremberg.

D. Cogalniceanu citesce dela tribuna propunerea urmatória:

„Aduncu miscata, camer'a in urm'a esplicatiuniloru date de ministrii, esprima devotamentulu seu catra tronu si dinastia, care suntu garantate de constitutie, si, pline de incredere in viitoriulu tierei, hotarita a remané neclintita in constitutiune, trece la ordinea dilei.

„Lascaru Catargiu, Cogalniceanu, Dr. A Fetu, Dimitrie Ghica, G. Costaforu, G. Chitiu, N. R. Locusteanu."

D. Cogalniceanu apoi mai adauge, ca dóue idei mari au ingrigitu camer'a: ca ducerea Mariei Sale ar' aduce tierei multe pericule, in faci'a positiunei din afara; a dóu'a este, ca tiér'a tiene la constitutiunea ce si-a datu. Dsa aréta totudeodata ca a trecutu timpulu candu strainulu se amestecá in afacerile nóstre; propunerea ce presenta impaca tóte dorintiele, de a respectá constitutiunea si dinasti'a, care face parte din constitutiune.

D. Dem. Ghica Comanesceanu impartasiesce ide'a din propunerea dlui Cogalniceanu, care aréta respectu catra dinastia, dér' nu impartasiesce si ide'a de a se mantiené constitutiunea de adi. ... (Sgomote, proteste).

D. Comanesceanu urméza a spune, ca considera constitutiunea prea mantuata pentru tiér'a nóstra si va aratá motivele de ce.

(Sgomote continue.)

Voci: Nu discutamu constitutiunea!

D. Ghica: Legile si constituti'a trebuie se fia in reportu cu instructiunea tierei; tiér'a nóstra nu e destulu de maintata spre a puté usá de drepturile si libertatile din constitutiune; ele prin urmare se prefacu in abusu si licentia; pentru aceste motive dér' e in contra ideei de a se mantiené constitutiunea. (? Romanu?!) (Va urmá.)

Cronica esterna.

Wilhelmshöhe 11 Febr. Proclamatiunea lui Napoleon catra francesi dice: „In faci'a desastrului tierei, imperatorele nu póte se taca. In momentulu captivitatiei mele nu puteamu tractá despre pace. Amu lasatu ca guvernulu regentiei, residendu in Parisu, se decida déca continuarea resbelului erá necesaria. Se putea inca evitá grosavi'a nenorocire nóstre; déra atunci insurectiunea isbucni; imperiulu fu resturnatu: lasandu la o parte justele mele resimtiemente, amu facutu urari pentru succesulu apararei nationale. Acum, ca orice sperantia de victoria a disparutu, a venitu timpulu de a cere comptu usurpatoriloru. Catu pentru mine, sdrobitu de atata injustitia si amari deceptiuni, nu vinu astadi se reclama nesce drepturi, pe cari de patru ori in 20 de ani mi le-ati conferitu. In faci'a calamitatiloru ce ne incongióra nu este locu pentru o amicitiune personale; dér', pe catu timpu poporulu intrunitu regulatu in comitii, nu va fi manifestatu vointi'a sa, detori'a mea, ca adeverat representante alu natiunei, va fi de a me adresá natiunei si de a i dice: totu ce este facutu fara participarea vóstra directa, este nelegitimu; nu este decatu unu guvernu emanandu din suveranitatea nationale, care, inaltianduse mai pre susu de egoismulu partiteloru, se aiba puterea de a vindecá ranele vóstre, de a redeschide animele vóstre sperantiei, precum bisericele profenate rugatiuniloru vóstre si de a aduce ér' in sinulu tierei munc'a, concordi'a si pacea." —

Londonu 9 Febr. Discursulu reginei constata armistitiulu intre Franci'a si Germani'a, dice inse, ca resbelulu va puté incepe din nou preste cateva dile, afara numai déca moderatiunea si prevederea voru animá pe beligeranti. Angli'a observa o stricta neutralitate si spera, ca o pace compatibile cu onórea si securitatea ambeloru natiuni va avé locu; spera asemenea, ca resultatulu conferintiei va fi mantienerea dreptului publicu, politicu generale alu tractateloru, si ca revisiunea acestoru tractate se va face intr'unu spiritu de conciliare spre a probá cooperatiunea cordiale a putoriloru in privinti'a Orientului. — „Mon."

Varietati.

† **Ioane Brote,** proprietariu si membru alu comunitatii sibiiane, au reposatu dupa grele si lungi suferintie Marti in 26 Ianuariu a. c. in etate de 52 de ani, despre ce face prea intristat'a familia scire.

Osamintele repausatului se voru ingropá Joi, 27 Ianuariu la 1 óra dupa amédi in cinterimulu gr. or. de aici.

Resinari in 26 Ianuariu 1871. — „T. R."

— (Pedagogia si didactica.) Cursu liberu la universitatea din Bucuresci de Grigoriu Grandea. Fiacare prelegere se va tiparí in brosiura. Aici, cari voi se aiba cursulu completu, unu volumu cá de 800 pagine in 8, voru scrie prin posta tramitiendu si pretiulu de 15 lei noi, adica $7^1/_2$ fl. Abonatiloru „Albinei Pindului", cari si voru platí abonamentulu pre unu anu, se va dá gratis. Cererile se voru adresá in Bucuresci, strat'a Stelea Nr. 4 la dlu Gr. H. Grandea. —

— Bosak, altfelu Hauke, unu gen. polonu in armat'a lui Garibaldi cadiu in bataia de aprópe de Plompiere cá unu Leonida. Garibaldi scrie despre elu intr'o ordine de si din 26 Ian. asia:

„Poloni'a, pamentulu eroismului si alu martiriului, a perdutu acum pe unulu din cei mai bravi copii ai sei, pe generalulu Bosak.

„Acestu siefu alu primei nóstre brigade din armat'a Vogesiloru a voitu se se asocure prin elu insusi despre apropiarea inimicului spre Val-de-Suzon in diu'a de 21 curente, si rapediendose cu vre doispredidece din oficirii si militarii lui in acea parte, a voitu, — bravura neaudita, — se oprésca o armata cu o mana de bravi.

„Acestu Leonida alu timpiloru moderni, atatu de bunu, atatu de iubitu de toti, va lipsi in viitoriu democratiei universale, pentru care erá unulu dintre cei mai ardinti, luptatori, si va lipsi mai cu séma nobilei sale patrie.

„Republic'a se adopte pe veduv'a si pe copii acestui erou." —

— Titlurile noului imperatu alu Germaniei. „Noi Guilaume I., din gratia lui Dumnedieu imperatu Alemaniei, regele Prusiei, duce suveranu si supremu alu Silesiei si comitatului de Glatz, marele duce alu Rhinului de diosu si de Posen, duce de Sacsa, d'Engern si de Vestfali'a, de Gueldre, Magdeburg, Cleves, Juliers, Berg, Stettin, Pomerani'a, alu Caltuobeloru si Wender, alu Mecklemburgului si Grossen burgrafu de Nürenberg, landgrafu de Thüringen, margrafu celui de susu si de diosu Lusesu, principe de Orange de Neufchatel si de Valenginu, principe de Rugenu, Paderborn, Halberstadt, Münster, Minden, Cammin, Wender, Schwerin, Ratzburg, Moers, Etschfeld si Erfurtu, comite de Hohenzollern, comite principe de Hennéberg, comite de Rupin, dela Marsiu, de Ravenburg, Hohenstein, Tecklenburg, Schwerin, Lingen, Sigmaringen si Wehringen, Pyrmont, domnulu tieriloru de Rostock, de Stargardt, Lauenburg, Ruttow, Haigertock si Werstelu." —

Vien'a 15 Febr. O cesundare infricosiata in Vien'a! Partile ei Alsergrund, Leopoldstadt si Landstrasse se afla susu cesundate. Cialle de ghiciu adunata au casiunatu abaterea apei intru atata incatu si piaci'a cea mare a Vienei nu remase nenecunoscuta. In Leopoldstadt ap'a trecu inaltime de 7 petióre, tóte localitatile parteru, bolte, magazine, curti pline de apa, marf'a nimicita. Unu valetu si o tristetia nemarginita, frica nespusa de pericol si mai mare din causa, ca gliaci'a se totu adauga tare fara a se desfunda in cursu liberu. La punte lui Ferdinandu ajunse apa la 17 petióre. O icóna inspaimentatória de amenintiare diluviala, si din 11 Febr. amenintiarea unui mai mare pericolu tot crescé. E minune, ca o Viena, unde se tragu tóte bogatiele monarchiei, inca n'a venitu in stare a se preservá de asemeni pericule prin mesuri sigure si opere gigantice.

Schmerling e denumitu presiedinte in cas'a de susu a senatului imperiale.

Din t. ministeriu -si dedera mai multi indemisiunile, din causa, ca nu voru a fi condusi de ministrii noi, anumitu de alu culteloru. Dualismulu dicu, ca acestu ministeriu e puntea la o aliantia cu Rusi'a si reactiunea, o aici, póte si ciumb'a dualismului si a incordatei suprematisari.

Austri'a nu va fi tare si mare, pana candu nu va pune in pracsa realissima § 19 din constitiune, fara reserva si esceptiune, preste tóta monarchi'a. —

Novissimu. Bordeaux 16 Febr. Un propunere de resolutiune in adunarea nationala cere, cá Thiers se se numésca chefu alu puterei executive a republicei francese sub control'a adunarei nationale. Mane se va pertracta.

Versailles 17 Febr. Armistitiulu s'a prelungitu numai pana in 24 si s'a estinsu acum si in ostu, dupace Belfortulu a capitulatu; inse, nóre! garnisónei, ca cu intréga armatur'a fortarelu si cu tóte onorurile militari esira eroii garisónei de 12 mii.

Parisu 12 Febr. Diuariulu „Mon. d'ordre" publica antaiulu resultatu alu scrutiniului, care este:

Louis Blanc cu 102.000 voturi, Gambetta cu 99.000 voturi, Victor Hugo, Garibaldi, Rochefort, Quinet, Delescluze, admiralele Saisset, Scholcher, Joigwayr (J), Pothuau, Locmaroy (J), Bernard, Pyat, Gambon, Brisson, Floquet cu 51.000 voturi.

Adunarea nationale a procesu la validarea titluriloru deputatiloru, reservandu-si decisiunea asupra privinti'a alegerei principelui de Joinville si a prefectiloru. —

Cremieux a demisionatu. —

Indreptare: In Nr. tr. column'a 3, col. 1 seriea 18 cetesce scremetulu. —

CURSURILE

la bursa in 17 Febr. 1871 sta asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl 82	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 „ 88	„ „
Augsburg	—	—	121 „ —	„ „
London	—	—	123 „ 65	„ „
Imprumutulu nationalu	—	—	58 „ 90	„ „
Obligatiile metalice vechi de 5%			68 „ —	„ „
Obligatiunile rorale ungare			79 „ 25	„ „
„ „ temesiane			77 „ —	„ „
„ „ transilvane			75 „ —	„ „
„ „ croato-slav.			83 „ 25	„ „
Actiunile bancei	—	—	719 „ —	„ „
„ creditului	—	—	281 „ 80	„ „

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.